

SOUTH ISLAND
NEW ZEALAND

KIA ORANA

Velkommen til Cook Islands

EQUATOR 5140 km SOUTH POLE 4803 km

SLOPE POINT
Lat 46 40min 40sec SOUTH
Long 169 00min 11sec EAST

KIA ORA

Velkommen til New Zealand

South Island - 5. del

SOUTH ISLAND OF NEW ZEALAND

Kørslen på South Island

opdelt på 7 dokumenter

Mandag den 01.02:

Motor Lindale Park-Westport.
Kørsel: 356 km.
Overnatning:
Westport Holiday Park: \$ 15.

Tirsdag den 02.02:

Westport-Hokitika.
Kørsel: 180 km.
Overnatning:
Westport Holiday Park: \$ 18.

Onsdag den 03.02:

Hokitika-Franz Josef Village.
Kørsel: 139 km.
Overnatning:
Rainforest Retreat: \$ 20.

Torsdag den 04.02:

Franz Josef Glacier.
Kørsel: 0 km.
Overnatning: Rainforest Retreat: \$ 20.

Fredag den 05.02:

Franz Josef Village-Wanaka.
Kørsel: 303 km.
Overnatning:
Wanaka Top 10 Holiday Park: \$ 20.

Lørdag den 06.02:

Wanaka-Mount Cook.
Kørsel: 164 km.
Overnatning: Possum Holiday Park: \$ 30.

Søndag den 07.02:

Bådudflugt på Lake Manapouri og Doubtful Sound.
Kørsel: 0 km.
Overnatning:
Possum Holiday Park: \$ 30.

Mandag den 08.02:

Manapouri-Invercargill.
Kørsel: 180 km.
Overnatning:
Possum Holiday Park: \$ 30.

Tirsdag den 09.02:

Invercargill-Balchutha.
Kørsel: 227 km.
Overnatning:
Balchutha Holiday Park: \$ 15.

Onsdag den 10.02:

Balchutha-Dunedin.
Kørsel: 174 km.
Overnatning:
Leith Valley Touring Park: \$ 20.

Torsdag den 11.02:

Dunedin.
Kørsel: 0 km.
Overnatning:
Leith Valley Touring Park: \$ 20.

Fredag den 12.02:

Dunedin-Twizel.
Kørsel: 275 km.
Overnatning:
Ruataniwha Holiday Park: \$ 15.

Lørdag den 13.02:

Twizel-Mount Cook-Twizel.
Kørsel: 151 km.
Overnatning:
Ruataniwha Holiday Park: \$ 15.

Søndag den 14.02:

Twizel-Christchurch.
Kørsel: 325 km.
Overnatning:
Rydges Hotel, Christchurch.

Tirsdag d. 9. februar 2010

Invercargill - Balchutha

I dag vil jeg køre – det de så flot hernede kalder – The Southern Scenic Route, der udgår fra Invercargill og op langs sydøstkysten op mod Dunedin med afstikere omkring nogle bugter og vandfald.

Dagen startede sent i forhold til mange andre dage. Det var lidt koldt at kaste stængerne udenfor dynen her til morgen, der måtte en del forsøg til før det lykkedes.

Kl. 9.30 forlod jeg campingpladsen i Invercargill og kørte mod syd. Pladsen jeg havde overnattet på var en af de bedste pladser jeg havde overnattet på indtil dette tidspunkt på Tour de New Zealand.

Invercargill er opbygget som Fredericia med snorlige gader på kryds og tværs. Stiller man sig på en ølkasse i den ene ende af byen, er det muligt at se den anden ende. Deres forretningsfacader hernede sydpå er et kapitel for sig.

Efter at være sluppet let igennem byen og fundet vejen mod Fortrose, var dagens eneste problem blot at huske hvilke seværdigheder, der skulle holdes øje med, for der var rigtigt mange denne dag.

Dagens første punkt var at ramme Slope Point, der er sydøens sydligste punkt, og der er her næsten lige langt til ækvator

og sydpolen. Det blæste en "lille smule" for at udtrykke det mildt ude ved Slope Point i dag.

Efter at have gået den gode km ud til Slope Point for se dette sted, fortsatte jeg ad Gravel Road, hvilket hernede oversat til dansk betyder "grusvej" mod Curie Bay for at se den forstenene skov. Faktisk kan man se væltede træstammer der ligger i vandkanten - ved lavvande - der er forstenet med tiden.

Vejret her ved Stillehavet er med halv solskin og blæst var det optimalt at vandre ud til Nugget Point. På turen ud til

Nugget Point kunne man opleve og se dyrene ligge på klipperne nedenfor i vandkanten.

Fra Nugget Point var det ikke muligt at komme ned på stranden.

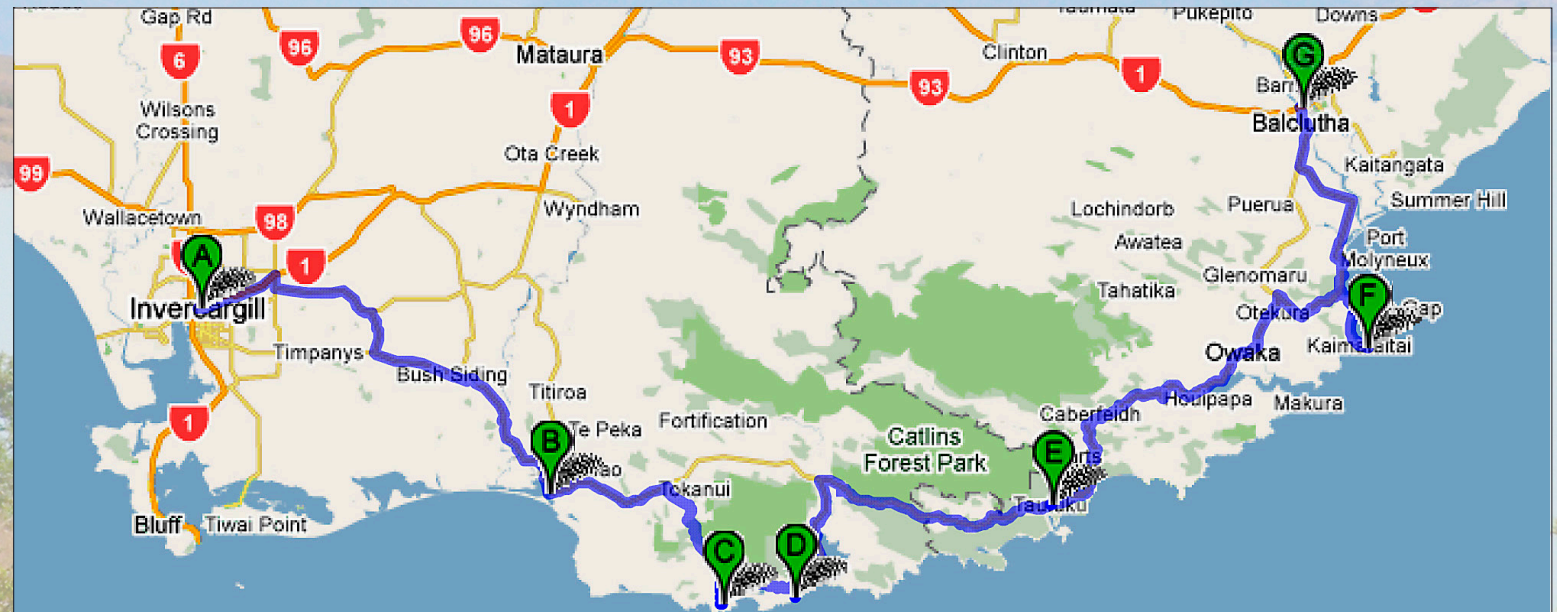
Efter en 7 timers "arbejdsdag" og 230 km, er jeg landet i Balclutha på deres eneste plads i byen ned til byens flod. Efter parkering af camper, travede jeg ind i byen for at se om ikke de skulle have en pub. Og sandelig om de ikke havde det. Camperværten havde godt nok fortalt mig på forhånd, hvor jeg kunne finde pubben.

Jeg bad værten om den største fadøl det

var muligt at få. Det skulle jeg aldrig havde gjort. Han skænkede ca. 2 liter TUI-øl op i en kande og stillede et lille Coca Cola glas foran mig, spurgte efterfølgende om tingene var OK?

Ja, det måtte jeg bekræfte. Der var ikke meget at brokke sig over, når prisen kun var 36 dkr., men det tog sin tid at komme igennem kanden. Indimellem nåede jeg at få en lille snak med to lokale personer på pubben. De var nysgerrige efter at vide hvad jeg synes om New Zealand.

De ønsker jeg havde opstillet for dagen blev klart opfyldt og lidt mere til.

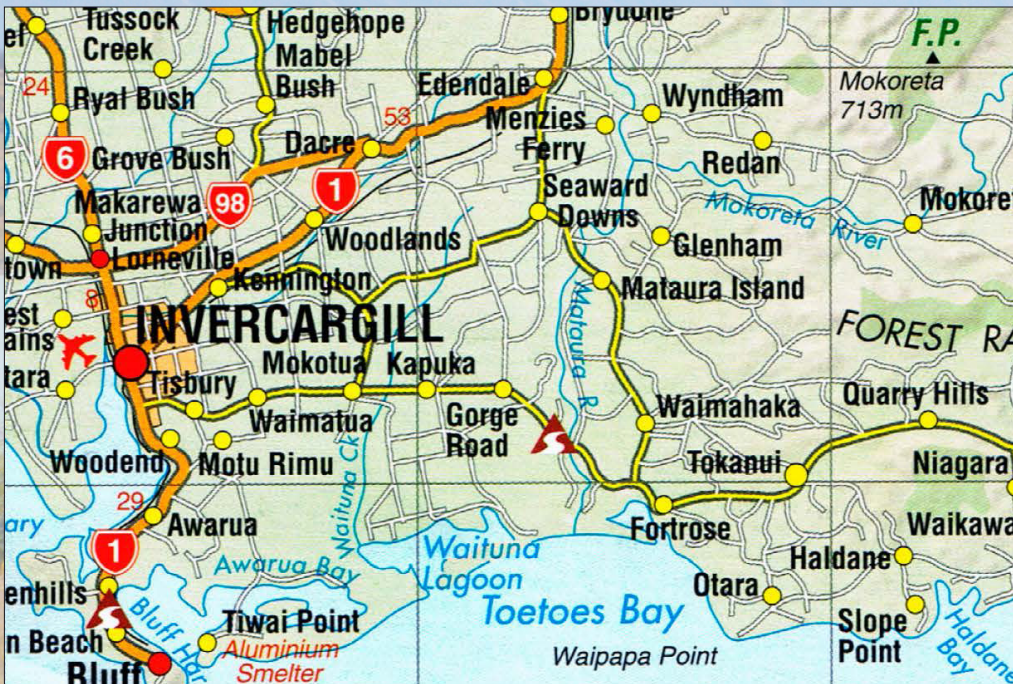

Som skiltet fortæller, er det "The Most Point Of The South Island Of New Zealand"; og det blæste den dag jeg besøgte stedet.

Det er et noget barsk område, men med en utrolig flot natur. Stillehavet viste tænder denne dag.

*Så blev det Curly Bay - Petrified Forest.
Forstenet Skovs tur at aflagge et besøg.*

*Curly Bay - Petrified Forest.
Forstenet Skov.*

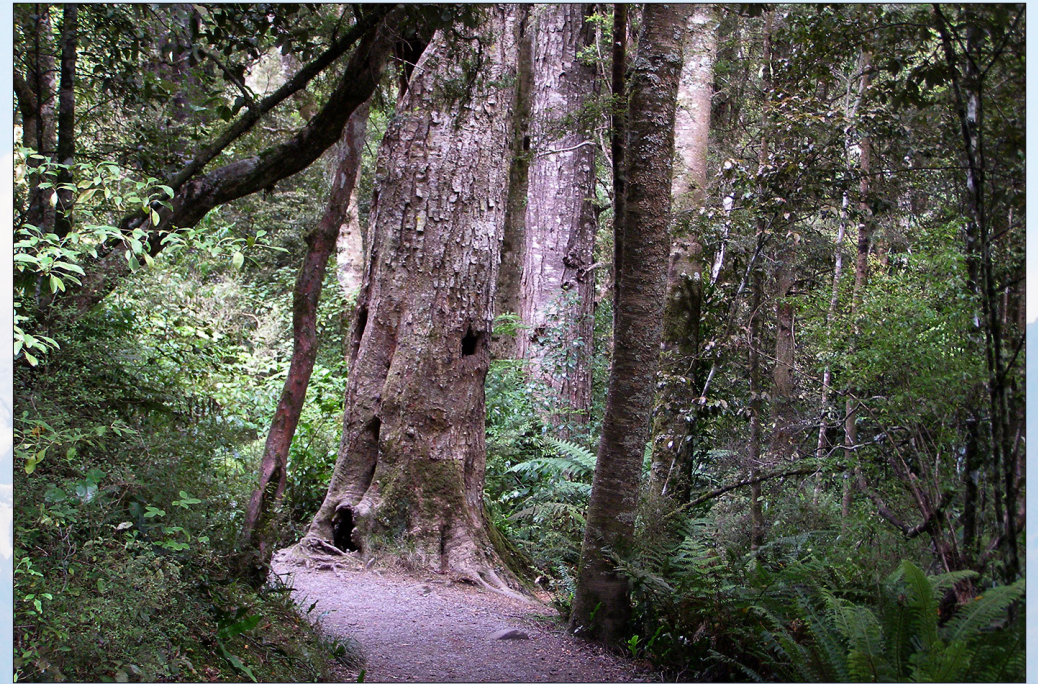

Purakaunui Falls - et vandfald på vejen!

Alle steder de mener os turister skal besøge er virkelig godt afmærket, det galdt også Purakaunui Falls.

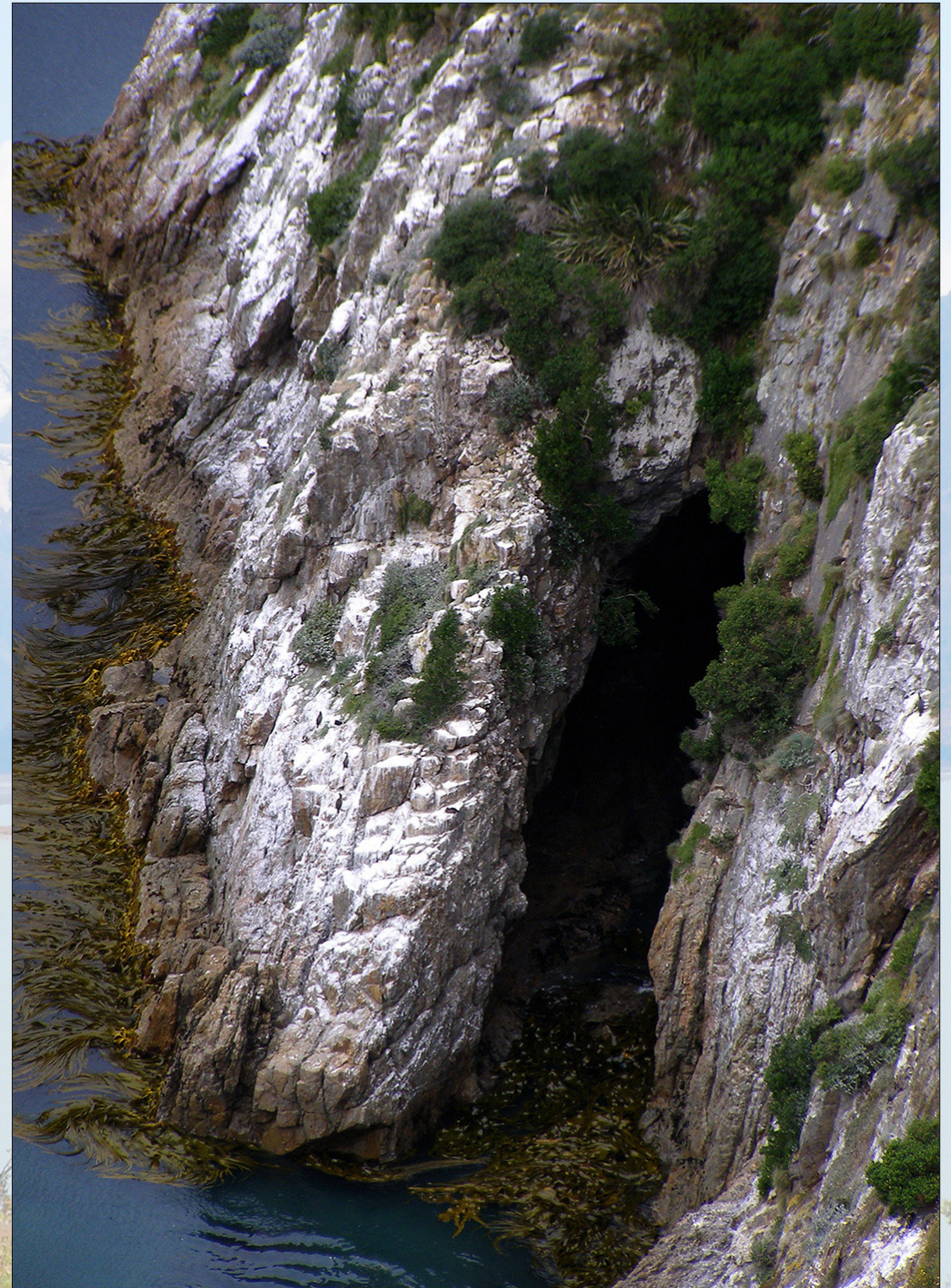
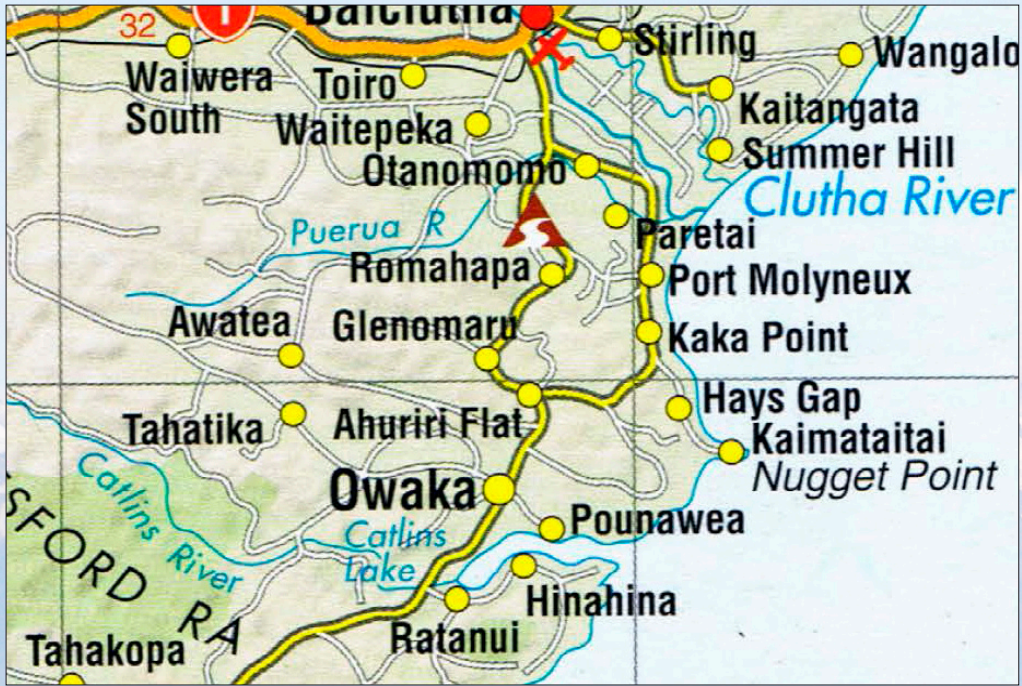

Nugget Point - det sidste sted på denne dag jeg besøgte.

Nugget Point - det sidste sted på denne dag jeg besøgte.

Vi kunne høre sælungerne hyle.

Onsdag d. 10. februar 2010

Balclutha - Dunedin

Fra Balclutha kørte jeg op til Waihola og fulgte derfra Southern Scenic Route ud til Taleri Mouth ved Stillehavet og fortsatte videre op mod Dunedin, hvor jeg kørte ud på spidsen af Otago Peninsula, hvor Albatros Reservatet er beliggende.

Efter lidt vandren rundt i området ved Albatros Reservatet, gik jeg ind og bestilte en 60 min. rundvisning, hvor vi efter lidt foredrag og film, vandrede op ad bakken for at besigtige de store fugle. Til at starte med var det muligt at se 3 albatrosser, der rugede på deres æg.

Hen mod slutningen kom der pludselig en albatros svævende hen forbi den platform vi var i. Så fatter man omfanget af denne fugl, kroppen er 1 m lang og fra vingespids til vingespids er der 3 m på en fuldt udviklet fugl.

Lige inden det var slut og vi skulle ned ad bakken igen, lettede en af de rugende fugle sig fra reden, godt 15 m fra os, for at strække vingerne. Under vommen var der en nyudklækket albatros unge.

Tilbage til kørslen ud til reservatet. På vej derud fulgte jeg vejen langs med Otago Harbour, der bugter sig vildt meget. De 22 km ud til spidsen varede omkring 3 kvarter, så det siger lidt om vejen. Tilbage fra reservatet havde jeg læst, at det var muligt at køre tilbage ad High Cliff Road. Navnet alene burde

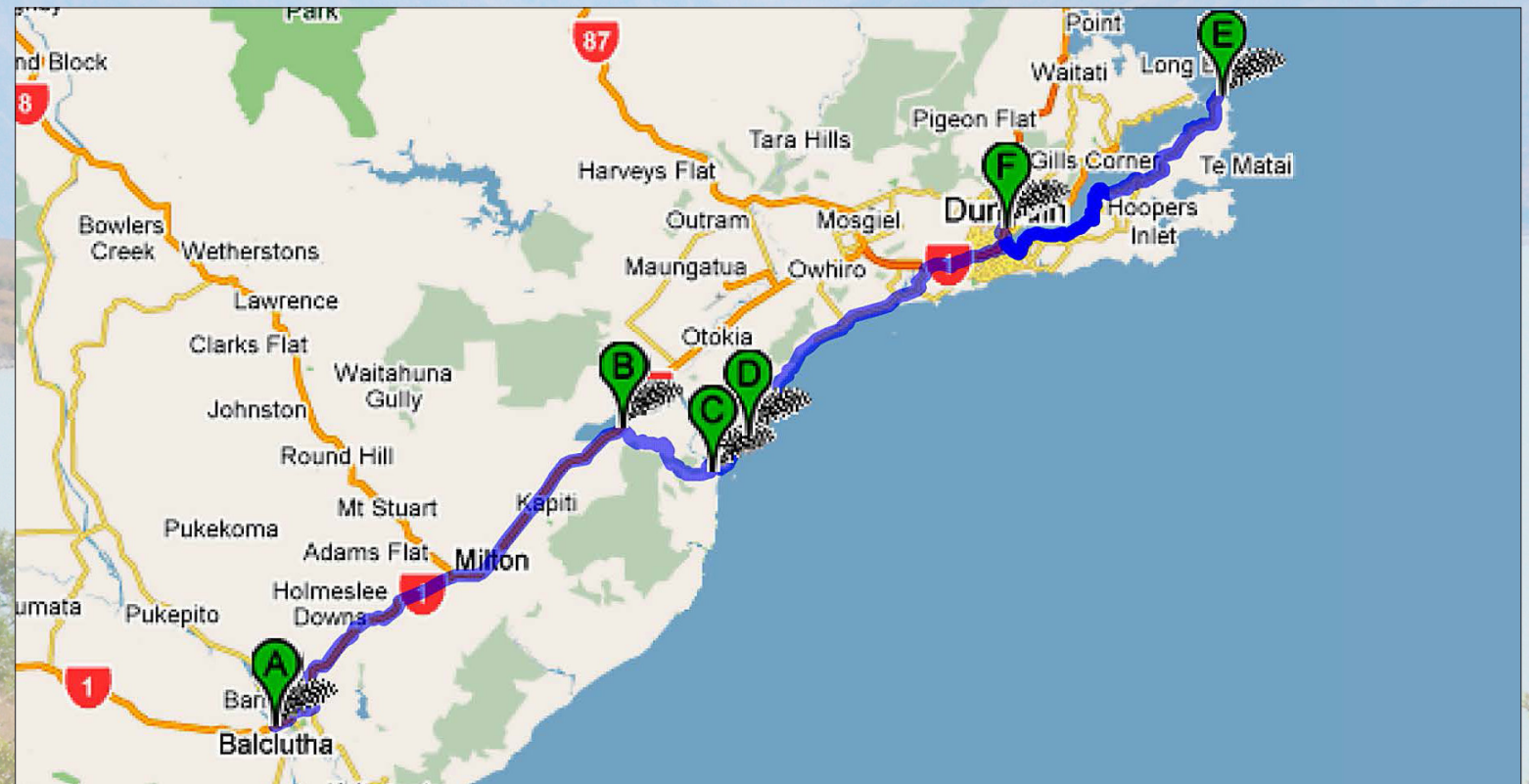
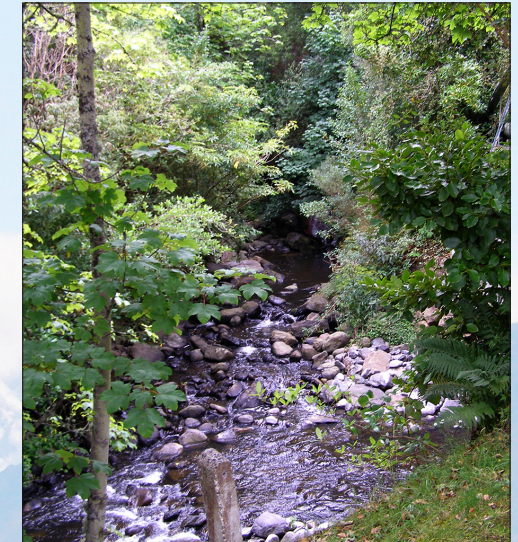
have fået mig på andre tanker, men nej. Jeg slap levende ned, men jeg er helt sikker på hvis Annette havde siddet ved siden af, havde hun været godt møjet til op af ryggen!

Jeg valgte at blive i Dunedin 2 nætter på en camperplads, der lå 3-4 kvarters gang fra Dunedin City - Leith Valley Touring Park er dens fulde navn og var

en udmærket plads.

Denne ekstra dag her i Dunedee var egentlig den jeg havde valgt skulle være sejlturen ud til Stewart Island.

Morgendagen vil i hvert fald stå på et besøg på det lokale bryggeri Speight's. Og hvis ellers vejret arter sig, rundt i byen og se på nogle af de attraktioner, der skiltes varmt med.

Det er lidt svært at se det, men på den anden side af klippen opholder albatrosserne sig.

Vi oplevede at se 3 albatrosserne der lå på rede.

